

mellem os, jeg ansaa ham altid for en betydelig Mand, der repræsenterede betydelige Styrker, betydelige Samfundsinteresser her i Landet og varetog dem paa en anselig Maade. Jeg bekæmpede ham, og det glæder mig, at hans Opfattelse af, hvorledes Samfundet skulde styres i Krigstiden, ikke trængte igennem.

Hvis der hos Direktør Heilbuth eller nogen som helst anden i Den overordentlige Kommission havde kunnet findes blot den svageste Antydning af, at de i deres Kommissionsvirksomhed havde taget noget som helst Privatinteressesynspunkt, saa kan man være forvissat om, at det var kommet frem i den Undersøgelse, som nu er foretaget. Men denne Kommissionsundersøgelse godtgør, at de Paastaaende, som i saa Henseende fremsattes, og som senere udvikledes af Venstrepartiet til, at Den overordentlige Kommission og hele Regeringen havde været under Landmandsbankens Indflydelse i de Beslutninger, de tog, er fuldkommen bortvejret ved den Undersøgelse, der her er foretaget, hvoraf ingen særlig Ven af mig som Politiker eller af vor Regering har haft Sæde.

Endnu ønsker jeg blot med Hensyn til Ballin at sige en Ting angaaende hans politiske Anskuelse. Det er rigtigt, at Ballin tilhørte Venstre, da det stod samlet, og fulgte det radikale Venstre i dets Begyndelse. Men den Omstændighed, at Ballins politiske Anskuelse paa visse Tider havde stemt med det radikale Venstre, forhindrede ikke det radikale Venstre i at gaa direkte imod Ballins økonomiske Interesser baade under den økonomiske Politiks Regulering og gennem det Trustforslag, som blev forelagt. Thi det radikale Venstre har ikke været af den Opfattelse, at en Politik bør ændres af Hensyn til en Partifælles økonomiske Anskuelse. Derimod hænder det — og det er hædet os undertiden og ikke mindst i Aarene omkring 1920 —, at vor Politik har medført, at Folk har ændret deres Anskuelse, fordi vor Politik ikke stemte med deres økonomiske Interesser. Saaledes gik det ogsaa Ballin, som bekæmpede vor Regering i 1920 sammen med det Flertal, der nu eksisterer.

Den højtærede Statsminister, hvis Tale havde saadan en ophøjet Tone, gav dog ogsaa det folkelige, hvad det folkelige efter hans Mening havde Krav paa, idet han talte om en Tilbøjelighed til at besørge Folk, der var blevet besværlige, „ud af Lemmen“. Det var en Indrømmelse til det folkelige. Ja, den Opfattelse, som vi nærer i vort Parti, er den, at Mænd kan være nok saa hæderlige, deres borgerlige Ære kan

være fuldkommen uangribelig, og dog kan der være Forhold, som medfører, at det er umuligt, at de vedblivende kan staa i det politiske Liv som aktivt ledende eller Deltagere. Derfor forglemmer man ikke disse Folks tidligere Fortjenester — ligesom jo heller ikke den højtærede Statsminister har forglemt en Mandts Fortjenester, der endog har forsyndet sig imod den borgerlige Straffelov. Men man fastholder kun en Ting: at det offentlige Liv i Virkeligheden nu stiller strengere Krav til sine Indehavere end noget andet her i Verden. I Modsætning til, hvad mange tror, mange, som i ledende Virksomheder taler nedsettende om det offentlige Liv, er der intet Sted, hvor Kravene er saa strenge som netop dér.

Den Undersøgelse, der har fundet Sted, viser, at der er Mænd, som ikke kan deltage i det offentlige Liv paa den Maade, de tidligere gjorde det. Det gælder Overformynder Friis, det gælder Hage, det gælder Riis-Hansen, som den højtærede Statsminister havde ønsket ved sin Side i det Ministerium, han dannede i 1920. Det gælder Heilbuth, det gælder tidligere Landstingsmand Richelieu, det gælder Landstingsmand Bülow, det gælder Udenrigsministeren, Statsministeren og den tidligere Handelsminister. Jeg nævner her kun Mænd, hvis Navne er knyttet til det politiske Liv. Nogle af disse Mænd har fuldkommen forstaaet Konsekvensen af den foretagne Undersøgelse; andre har ikke forstaaet den fuldt ud. Men naar den højtærede Statsminister talte om at besørge ud af Lemmen, maa jeg maaske erindre ham om, at ud af Lemmen er dog den forrige Handelsminister kommet, og ud af Lemmen er Venstre i Færd med at besørge den tidligere Justitsminister, Landstingets tidligere Formand, Næstformand i Rigsretten, Indehaver af alle de Tillidsposter, som Venstre overhovedet kan give en Mand her i Landet. Ud af Lemmen er de ved at besørge ham, hvis det da bliver til noget, hvad jeg ikke ved. Thi den, man besørger ud af Lemmen i det Tilfælde, hvem er det? Det er den, som har været Mellemmand, Formidler, Medhjælper, Bistaar, juridisk Konsulent for hele den Politik, Statsministeren har gennemført med Hensyn til Landmandsbanken. Besørge ham ud af Lemmen, som har været Medhjælper, det kan den højtærede Statsminister maaske. Jeg ved ikke, hvorvidt den tidligere Justitsminister og Landstingsformand er i Stand til eller har Lyst til til Gengæld at besørge den højtærede Statsminister ud af Lemmen.

Den højtærede Indenrigsminister gav en Skildring af Situationen her i Landet